

Zakon od 9. lipnja 2022. o izmjeni Zakona od 21. ožujka 2017. o ambalaži i ambalažnom otpadu.

Ja, Henri, Veliki Vojvoda Luksemburga, vojvoda od Nassaua,
nakon savjetovanja s Državnim vijećem,
nakon dobivanja suglasnosti Zastupničkog doma,
uzimajući u obzir odluku Zastupničkog doma od 27. travnja 2022. i odluku Državnog vijeća od
10. svibnja 2022. o tome da nije potrebno održati drugo glasovanje,

naređujem sljedeće:

Članak 1.

Članak 1. Zakona od 21. ožujka 2017. o ambalaži i ambalažnom otpadu zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1. Ciljevi

Ovim se Zakonom predviđaju mjere kojima je glavni prioritet sprečavanje ambalažnog otpada, a ostala su temeljna načela ponovna uporaba i priprema za uporabu ambalaže, recikliranje i ostali oblici obnove ambalažnog otpada, a time i smanjivanje konačnog odlaganja takvog otpada kako bi se pridonijelo prijelazu na kružno gospodarstvo.

Članak 2.

Članak 3. istog zakona zamjenjuje se kako slijedi:

„Članak 3. Definicije

Za potrebe ovog Zakona, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „gospodarski dionici” su u području ambalaže dobavljači ambalažnog materijala proizvođači, prerađivači, punioci i korisnici, uvoznici, trgovci i distributeri, tijela javne vlasti i javna tijela;
2. „okolišni sporazum” svaki je formalni sporazum između ministra nadležnog za okoliš, u nastavku: ministar, i osoba odgovornih za ambalažu ili ovlaštena tijela, koji mora biti dostupan svim gospodarskim dionicima koji žele djelovati u skladu s uvjetima utvrđenima sporazumima kako bi se pridonijeli ostvarivanju ciljeva o kojima je riječ u članku 1.;
3. „pakiranje” je postupak kojim se hrana stavlja u omot ili i spremnik koji dolazi u izravni dodir s predmetnom hranom;
4. „ambalažni otpad” svaka je ambalaža ili ambalažni materijal obuhvaćen definicijom otpada iz članka 4. izmijenjenog Zakona od 21. ožujka 2012. o otpadu, dalje u tekstu „Zakon od 21. ožujka 2012.”, osim otpada od proizvodnje;
5. „kućanski ambalažni otpad” ambalažni je otpad koji čini kućanski komunalni otpad u smislu Zakona od 21. ožujka 2012.;
6. „nekućanski ambalažni otpad” ambalažni je otpad koji čini nekućanski komunalni otpad u smislu Zakona od 21. ožujka 2012.;
7. „ambalaža” su svi proizvodi, bez obzira na prirodu materijala od kojeg su izrađeni, koji se koriste za sadržavanje, čuvanje, rukovanje, isporuku i predstavljanje robe, od sirovina do gotovih proizvoda, od proizvođača do korisnika ili potrošača.
Svi nepovratni predmeti uporabljeni u iste svrhe također se smatraju ambalažom. Ambalaža se sastoji samo od:
 - a) prodajne ambalaže ili primarne ambalaže, npr. ambalaže stvorene da čini proizvod za krajnjeg korisnika ili potrošača na prodajnom mjestu;
 - b) skupne ambalaže ili sekundarne ambalaže, to jest, ambalaže stvorene da u trenutku kupnje čini zbir određenog broja proizvoda bilo da je on prodan kao takav krajnjem korisniku ili potrošaču ili služi samo kao sredstvo kojim se pune police na prodajnom mjestu; ona se može odvojiti od proizvoda

bez utjecanja na njegova svojstva;

- c) transportne ambalaže ili tercijarne ambalaže, npr. ambalaže stvorene da olakša rukovanje i prijevoz određenog broja proizvoda ili skupnih ambalaža u svrhu sprečavanja fizičkog dodira i transportnih oštećenja. Transportna ambalaža ne obuhvaća kontejnere za cestovni, željeznički, brodski ili zračni prijevoz.

Definicija pojma „ambalaže” mora se temeljiti, među ostalim, na sljedećim kriterijima:

- i. predmeti se smatraju ambalažom ako ispunjavaju prethodno navedenu definiciju ne dovodeći u pitanje ostale funkcije koje ambalaža također može imati, osim ako je predmet sastavni dio proizvoda i stoga je nužno da on sadržava, podržava ili čuva taj proizvod tijekom njegova životnoga vijeka i ako je namjena da se svi elementi zajedno koriste, troše ili odlažu;
- ii. predmeti zamišljeni i namijenjeni za punjenje na mjestu prodaje i predmeti za „jednokratnu uporabu” koji se prodaju, pune ili koji su oblikovani i namijenjeni za punjenje na mjestu prodaje, smatraju se ambalažom pod uvjetom da imaju ambalažnu funkciju i da čine ambalažu u okviru uslužne djelatnosti;
- iii. ambalažni sastavni dijelovi i pomoćni dijelovi uključeni u ambalažu smatraju se dijelom ambalaže u koju su uključeni. Pomoćni dijelovi, koji su izravno obješeni ili pričvršćeni na proizvod i koji su u funkciji ambalaže, smatraju se ambalažom ako nisu sastavni dio toga proizvoda i ako su svi dijelovi namijenjeni da se zajedno troše ili odlažu.

Predmeti navedeni u Prilogu I. Direktivi 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu kako je izmijenjena delegiranim aktima Europske komisije u skladu s člankom 19. stavkom 2. i člankom 21.a te Direktive primjeri su primjene tih kriterija;

8. „ponovno uporabljiva ambalaža” znači ambalaža koja je osmišljena, dizajnirana i stavljena na tržište tako da tijekom svog životnog vijeka ostvari više putova ili ciklusa na način da se ponovno puni ili ponovno uporabi u istu svrhu u koju je osmišljena;
9. „višeslojna (kompozitna) ambalaža” znači ambalaža izrađena od dvaju ili više slojeva različitih materijala koji se ne mogu odvojiti rukom i koji čine jedinstvenu i potpunu cjelinu i koja se sastoji od unutarnjeg spremnika i vanjskog kućišta te koja se tako može puniti, pohranjivati, prenositi i prazniti;
- 9.a „ambalaža za hranu u ugostiteljstvu” znači sva primarna ili sekundarna ambalaža koja se upotrebljava na mjestu na kojem su roba ili usluge stavljene na raspolaganje potrošačima;
10. „centralizirano gospodarenje” znači sustav koji za ovlašteno tijelo znači preuzimanje ambalažnog otpada s odlagališta dobrovoljnim donošenjem radi njegova recikliranja;
11. „gospodarenje ambalažnim otpadom” znači gospodarenje otpadom, kako je definirano u članku 4. Zakona od 21. ožujka 2012.;
12. „ambalažni materijal” znači jednostavnu ili složenu tvar prirodnog ili umjetnog podrijetla od koje se sastoji ambalaža;
13. „ovlašteno tijelo” znači ovlaštena pravna osoba u skladu sa Zakonom od 21. ožujka 2012. koja preuzima obveze proširene odgovornosti proizvođača;
14. „plastika” znači materijal koji se sastoji od polimera kako je definiran u članku 3. točki 5. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ, kojem se mogu dodavati aditivi i druge tvari i koji može imati ulogu strukturne sastavnice vrećica;
15. „organsko recikliranje” znači aerobna (kompostiranje) ili anaerobna (biometanizacija) obrada, pod nadzirim uvjetima i korištenjem mikroorganizama, biorazgradivih dijelova ambalažnog otpada, koja stvara stabilizirane (neaktivne) organske ostatke ili metan. Zakapanje odlaganjem ne može se smatrati oblikom organskog recikliranja;
16. „odgovorna osoba za ambalažu” znači svaka fizička ili pravna osoba
 - a) sa sjedištem u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu ili izvan njega koja profesionalno ispunjava narudžbe ili izravno prodaje u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu, bez obzira na tehniku prodaje, uključujući putem ugovora na daljinu, kako su utvrđeni u članku L.222-1. Zakonika o potrošnji, i na luksemburško tržište stavlja ambalažirane proizvode ili
 - b) koja je prvi dionik koji u profesionalnom svojstvu prima ambalažirane proizvode koje u Velikom Vojvodstvu Luksemburg uvozi bilo koji fizički ili pravni subjekt s poslovnim nastanom ili izvan njega, bez obzira na tehniku prodaje, uključujući putem ugovora na daljinu, kako su utvrđeni u članku L.222-1. Zakonika o potrošnji, i stavlja ambalažirane proizvode na luksemburško tržište; ili

c) sa sjedištem u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu ili izvan njega koja profesionalno prodaje ambalažirane proizvode u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu izravno kućanstvima ili korisnicima osim kućanstava, bez obzira na tehniku prodaje, uključujući putem ugovora na daljinu, kako su utvrđeni u članku L.222-1. Zakonika o potrošnji;

Kada je riječ o ambalaži u okviru uslužne djelatnosti, osobom odgovornom za ambalažu smatra se svaka osoba koja profesionalno i radi stavljanja na luksemburško tržište proizvodi ili uvozi ambalažu u okviru uslužne djelatnosti;

17. „plastične vrećice” znači vrećice za nošenje s ručkom ili bez ručke, izrađene od plastike, koje se daju potrošačima na prodajnim mjestima robe ili proizvoda;
18. „lagane plastične vrećice” znači plastične vrećice debljine do najviše 50 mikrona;
19. „vrlo lagane plastične vrećice” znači plastične vrećice debljine do najviše 15 mikrona potrebne u higijenske svrhe ili koje se daju kao primarna ambalaža za hranu u rasutom obliku kada to pridonosi sprečavanju nepotrebnog bacanja hrane;
20. „oksozgradive plastične vrećice” znači plastične vrećice koje sadrže aditive koji kataliziraju fragmentiranje plastike u mikrofragmente;
21. „sustav povrata pologa,” znači sustav povrata kojim stjecatelj uplaćuje novčani iznos koji mu se vraća kada vrati upotrijebljenu ambalažu;
22. „stopa tržišnog udjela” znači u određenom razdoblju postotak ambalaže za tekućinu koji u brojniku ima zapremninu tekućine stavljene na tržištu, zapakirane u ponovno upotrebljivu ambalažu i koja se troši na nacionalnom državnom području, a u nazivniku ukupnu zapremninu tekućine stavljene na tržište i koja se troši na nacionalnom državnom području;
23. „stopa recikliranja” znači u određenom razdoblju ambalažni otpad koji u brojniku ima težinu stvarno recikliranog ambalažnog otpada, a u nazivniku ukupnu težinu otpada koji se može oporabiti i na luksemburško tržište stavlja ga osoba odgovorna za ambalažu, a troši se na nacionalnom državnom području.

Ova definicija ne obuhvaća ambalažu koja se ponovno upotrebljava u smislu ovog Zakona;

24. „stopa oporabe” znači u određenom razdoblju ambalažni otpad koji u brojniku ima težinu stvarno oporabljene ambalažnog otpada, a u nazivniku ukupnu težinu otpada koji se može oporabiti i na luksemburško tržište stavlja ga osoba odgovorna za ambalažu, a troši se na nacionalnom državnom području.

Ova definicija ne obuhvaća ambalažu koja se ponovno upotrebljava u smislu ovog Zakona;

25. „energetska oporaba” znači uporaba zapaljivog ambalažnog otpada kao sredstva za proizvodnju energije, izravnim spaljivanjem s drugim otpadom ili bez njega, ali s povratom topline;

Primjenjuju se definicije pojmova „otpad”, „komunalni otpad”, „kućanski komunalni otpad”, „nekućanski komunalni otpad”, „gospodarenje otpadom”, „sakupljanje”, „odvojeno sakupljanje”, „stavljanje na raspolaganje na tržištu”, „stavljanje na tržište”, „sprečavanje”, „ponovna uporaba”, „priprema za ponovno korištenje”, „obrađa”, „oporaba”, „recikliranje”, „visokokvalitetno recikliranje”, „zbrinjavanje”, „centar resursa” i „sustav proširene odgovornosti proizvođača” iz članka 4. Zakona od 21. ožujka 2012.”

Članak 3.

Članak 4. stavak 1. podstavak 1. istog zakona zamjenjuje se sljedećim:

„ Uz mjere za sprečavanje proizvodnje ambalažnog otpada, donesene u skladu s člankom 9. i ne dovodeći u pitanje stavak 2., ministar može sklopiti okolišne sporazume koji su u skladu s ciljevima o kojima je riječ u članku 1. i čija je svrha smanjiti učinak ambalaže na okoliš i spriječiti proizvodnju ambalažnog otpada. Tim se sporazumima mogu predvidjeti informativne kampanje i kampanje podizanja razine svijesti. ”

Članak 4.

Članak 5. istog zakona zamjenjuje se kako slijedi:

„ Članak 5. Smanjenje ambalaže

(1) Radi trajnog smanjenja potrošnje ambalaže na državnom području Luksemburga:

1. razina godišnje potrošnje laganih plastičnih vrećica ne smije biti veća od devedeset vrećica po osobi na dan 31. prosinca 2019. i četrdeset vrećica po osobi na dan 31. prosinca 2025. Ova se odredba ne primjenjuje na vrlo lagane plastične vrećice u smislu članka 3. točke 5.;
2. na prodajnim mjestima robe ili proizvoda ne daju se besplatne plastične vrećice.
Ova se odredba ne primjenjuje na vrlo lagane plastične vrećice u smislu članka 3. točke 5.;
3. od 1. siječnja 2025. proizvodi za jednokratnu uporabu navedeni u dijelu A Priloga I. Zakonu od

9. lipnja 2022. o procjeni učinka određenih plastičnih proizvoda na okoliš i vrećice, neovisno o veličini, načinu uporabe ili materijalu od kojeg su izrađeni, ne smiju se besplatno pružati na mjestima prodaje robe ili proizvoda.

(2) Cijena ambalaže iz stavka 1. točaka 2. i 3. mora biti zasebno i vidljivo prikazana na prodajnom mjestu. Ako prodajna cijena prikazana za određenu robu ili proizvod uključuje cijenu ambalaže iz stavka 1. točke 3., sniženje iznosa koji odgovara cijeni te ambalaže odobrava se samo osobi koja ne prihvati ambalažu.

Članak 5.

Iza članka 5. istog zakona umeće se članak 5.a, koji glasi kako slijedi:

Članak 5.a Ponovna uporaba

U skladu s hijerarhijom otpada iz članka 9. Zakona od 21. ožujka 2012., ministar može sklopiti okolišne sporazume za poticanje povećanja udjela ponovno uporabljive ambalaže koja se stavlja na tržište i sustava ponovne uporabe ambalaže koji su u skladu sa zaštitom okoliša.

Ti sporazumi među ostalim mogu sadržavati:

1. primjenu sustava povrata pologa;
2. utvrđivanje kvalitativnih i kvantitativnih ciljeva;
3. primjenu gospodarskih poticajnih mjera;
4. utvrđivanje najmanjeg postotka ambalaže koja se može ponovo uporabiti i stavljena je na tržište svake godine za svaku vrstu ambalaže.

”

Članak 6.

Članak 6. istog zakona zamjenjuje se kako slijedi:

Članak 6. Oporaba i recikliranje

(1) Osobe odgovorne za ambalažu dužne su ostvariti najmanje sljedeće ciljeve:

1. 65 % masenog udjela ambalažnog otpada oporabljuje se ili spaljuje u spalionicama s vraćanjem otpada;
2. 60 % masenog udjela ambalažnog otpada reciklira se sa sljedećim minimalnim ciljevima recikliranja za materijale sadržane u ambalažnom otpadu: 60 % masenog udjela ambalažnog otpada za staklo, 60 % masenog udjela za papir i karton, 50 % masenog udjela za metale, 22,5 % masenog udjela za plastiku, uključujući isključivo materijale koji se recikliraju u obliku plastike i 15 % masenog udjela za drvo;
3. najkasnije 31. prosinca 2025. reciklirano je najmanje 65 % masenog udjela svog ambalažnog otpada;
4. najkasnije 31. prosinca 2025. moraju se ostvariti sljedeći minimalni ciljevi za recikliranje za sljedeće materijale sadržane u ambalažnom otpadu:
 - a) 50 posto masenog udjela za plastiku;
 - b) 25 posto masenog udjela za drvo;
 - c) 70 posto masenog udjela za nebojene metale;
 - d) 50 posto masenog udjela za aluminij;
 - e) 70 posto masenog udjela za staklo;
 - f) 75 posto masenog udjela za papir i karton.
5. najkasnije 31. prosinca 2030. najmanje 70 % masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će reciklirano;
6. najkasnije 31. prosinca 2030. moraju se ostvariti sljedeći minimalni ciljevi za recikliranje za materijale sadržane u ambalažnom otpadu:
 - a) 55 posto masenog udjela za plastiku;
 - b) 30 posto masenog udjela za drvo;
 - c) 80 posto masenog udjela za nebojene metale;
 - d) 60 posto masenog udjela za aluminij;
 - e) 75 posto masenog udjela za staklo;
 - f) 85 posto masenog udjela za papir i karton.

(2) Ne dovodeći u pitanje članak 14., Uprava za okoliš osigurava da se te obveze i ciljevi uključe u informativnu kampanju za namijenjenu širokoj javnosti i gospodarskim dionicima.

Članak 7.

Iza članka 6. istog zakona umeće se članak 6.a, koji glasi kako slijedi:

Članak 6.a Pravila za izračun ostvarenja ciljeva

(1) Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 6. stavkom 1. točkom 3. 6. :

1. izračunava se masa ambalažnog otpada nastalog i recikliranog u određenoj kalendarskoj godini. Količina nastalog ambalažnog otpada može se smatrati jednakom količini ambalaže stavljene na tržište u istoj godini;
2. masa recikliranog ambalažnog otpada računa se kao masa ambalaže koja je postala otpad koji, nakon što je prošao sve potrebne postupke provjere, razvrstavanja ili druge prethodne postupke za uklanjanje otpadnih materijala koji nisu obuhvaćeni daljnjom preradom i za jamčenje visokokvalitetnog recikliranja, ulazi u postupak recikliranja u kojem se otpadni materijali stvarno prerađuju u proizvode, materijale ili tvari.

(2) Za potrebe stavka 1. točke 1. masa recikliranog ambalažnog otpada računa se kada otpad uđe u postupak recikliranja.

Odstupajući od podstavka 1., masa recikliranog ambalažnog otpada može biti mjerena kao izlazna količina svih postupaka razvrstavanja uz uvjet:

1. da se izlazna količina otpada potom reciklira;
2. da masa materijala ili tvari koje su uklonjene u daljnjim postupcima koji prethode postupku recikliranja i koje potom nisu reciklirane nije uračunata u masu otpada koji se prijavljuje kao recikliran.

(3) Kako bi se jamčilo da se poštuju pravila za izračun i da su sve informacije uistinu dostavljene nadležnoj upravi, u skladu s člankom 34. Zakona od 21. ožujka 2012. uspostavlja se elektronička evidencija.

(4) Količina materijala od ambalažnog otpada koji je prestao biti otpad kao rezultat pripremnih postupaka prije prerade može se uračunati kao reciklirani materijal pod uvjetom da je namijenjen za daljnju preradu u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu. Međutim, materijali koji su prestali biti otpad i koji su namijenjeni upotrebi kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije ili će se spaljivati, nasipavati ili odlagati, ne smiju se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva za recikliranje.

(5) Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 6. stavkom 1. točkama 3. do 6., Uprava za okoliš može uzeti u obzir recikliranje metala koji se odvajaju nakon spaljivanja otpada proporcionalno udjelu spaljenog ambalažnog otpada, uz uvjet da reciklirani metali ispunjavaju određene kriterije kvalitete utvrđene u provedbenom aktu donesenom u skladu s člankom 11.a stavkom 9. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva.

(6) Ambalažni otpad koji se šalje u drugu državu članicu radi recikliranja u toj drugoj državi članici smije se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. točkama od 3. do 6. u Luksemburgu.

(7) Ambalažni otpad koji se izvozi iz Europske unije računa se kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. samo ako su ispunjeni zahtjevi iz stavka 3. i ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada, izvoznik može dokazati da pošiljka ambalažnog otpada ispunjava zahtjeve te Uredbe te da se obrada otpada izvan Europske unije odvijala u uvjetima koji su približno jednaki zahtjevima sukladno okolišnom zakonodavstvu.

Članak 8.

Članak 7. istog zakona zamjenjuje se kako slijedi:

Članak 7. Sustavi za povrat, skupljanje i uporabu

(1) Kako bi se ostvarili ciljevi iz članka 1. i u skladu sa stavkom 2., osobe odgovorne za ambalažu dužne su, uz pridržavanje higijenskih propisa, zajamčiti sljedeće:

1. povrat ili skupljanje korištene ambalaže ili ambalažnog otpada od potrošača, drugog krajnjeg korisnika ili nekih drugih ambalažnih tokova s ciljem da je usmjere prema drugim najprikladnijim oblicima gospodarenja otpadom;
2. ponovnu uporabu, pripremu s ciljem ponovne uporabe ili uporabu, uključujući recikliranje, ambalaže ili skupljenog ambalažnog otpada.

U tim sustavima mogu sudjelovati gospodarski subjekti iz dotičnih sektora i nadležna javna tijela. Oni se pod nediskriminirajućim uvjetima također primjenjuju na uvozne proizvode, uključujući detaljne dogovore i cijene određene za pristup takvom sustavu, a ti su sustavi osnovani kako bi se izbjegle prepreke trgovini ili narušavanje tržišnog natjecanja.

(2) Kako bi se što više smanjilo zbrinjavanje ambalažnog otpada u obliku komunalnog otpada i kako bi se ostvarila visoka razina odvojenog skupljanja ambalažnog otpada, primjenjuju se sljedeće odredbe:

1. za ambalažni otpad iz kućanstva:

Ne dovodeći u pitanje obveze općina ili općinskih sindikata zaduženih za gospodarenje komunalnim otpadom iz kućanstva u skladu sa Zakonom od 21. ožujka 2012., općine ili općinski sindikati moraju osigurati dostupnost sustava odvojenog skupljanja. Općine ili općinski sindikati moraju osigurati, po potrebi u suradnji s ovlaštenim tijelima, dostupnost i pristupačnost javnih infrastruktura za odvojeno skupljanje ambalažnog otpada iz kućanstva koje krajnjim vlasnicima omogućuju da barem donose besplatno taj ambalažni otpad.

Ovlaštenim tijelima dopušteno je organizirati alternativne ili dodatne sustave povrata ambalažnog otpada iz kućanstva pod uvjetom da su ti sustavi u skladu s ciljevima ovog Zakona, jamčeći istu teritorijalnu pokrivenost kao i sustavi koje su uspostavile općine ili općinski sindikati i jamče najmanje besplatan povrat ambalažnog otpada iz kućanstva.

Korisnici ambalažnog otpada iz kućanstva dužni su služiti se sustavima za povrat za odvojeno skupljanje ambalažnog otpada iz kućanstva koje su im na raspolaganje stavile općine ili općinski sindikati ili ovlaštena tijela.

2. za ambalažni otpad koji nije iz kućanstva;

Osobe odgovorne za ambalažni otpad koji nije iz kućanstva osiguravaju skupljanje i uporabu tog otpada u okviru sustava proširene odgovornosti proizvođača kako je naveden u članku 8. ovog Zakona.

(3) Objekti ili poduzeća iz članka 30. stavka 1. Zakona od 21. ožujka 2012. smiju skupljati i prevoziti ambalažni otpad koji čini otpad iz kućanstva samo u mjeri u kojoj su ih u tu svrhu ovlastila ovlaštena tijela.

(4) Ambalaža od pića za potrošnju ljudi koja se stavljaju na luksemburško tržište podliježe jedinstvenom nacionalnom sustavu povrata pologa. Iznos pologa razlikuje se prema vrsti ambalaže te iznosi od 10 centi do 1 EUR. Datum i načini primjene sustava povrata pologa utvrđuju se uredbom Velikog vojvode.

Članak 9.

Članak 8. istog zakona zamjenjuje se kako slijedi:

Članak 8. Osobe odgovorne za ambalažu i ovlaštena tijela

(1) Kako bi ispunio obveze koje ima u okviru ovog Zakona kao i obveze koje proizlaze iz Zakona o smanjenju učinka određenih plastičnih proizvoda na okoliš, osoba odgovorna za ambalažu podliježe sustavu proširene odgovornosti proizvođača iz članka 19. Zakona od 21. ožujka 2012.

Za ambalažu iz kućanstva koja se može ponovno uporabiti i za koju postoji sustav povrata, može ugovorno zadužiti ovlašteno tijelo za potpuno ili djelomično ispunjavanje te obveze. Za ostalu ambalažu iz kućanstva za ispunjavanje te obveze mora ugovorno zadužiti ovlašteno tijelo. Za ambalažu koja nije iz kućanstva mora ugovorno zadužiti ovlašteno tijelo za potpuno ili djelomično ispunjavanje tih obveza.

(2) Za ambalažni otpad koji je obuhvaćen centraliziranim gospodarenjem, ovlaštena tijela osiguravaju financiranje gospodarenja otpadom, uključujući postupke pripreme za ponovnu uporabu, i to s odlagališta dobrovoljnim donošenjem.

Za ambalažni otpad koji nije obuhvaćen centraliziranim gospodarenjem, način financijskog sudjelovanja ovlaštenih tijela u odvojenom skupljanju tog otpada utvrđuje se sporazumom tih tijela i predmetnih općina.

Cjelokupni troškovi gospodarenja otpadom, uključujući postupke pripreme za ponovnu uporabu, moraju biti pokriveni doprinosima osoba odgovornih za ambalaže.

(3) Uz to, ovlašteno tijelo mora:

1. izračunati pristojbe svojih ugovornih strana radi financiranja pripadajućeg troška postojećeg skupljanja te kako bi se, od razvrstavanja skupljenog ambalažnog otpada, uspostavili postupci pripreme za ponovnu uporabu, obrade ambalažnog otpada, kao i troškovi informiranja vlasnika otpada i prijenosa i skupljanja informacije. Uračunati troškovi ne smiju biti viši od troškova potrebnih za ekonomski učinkovitu uslugu;

2. sklopiti ugovor s općinama ili općinskim sindikatima zaduženima za gospodarenje komunalnim otpadom iz kućanstva, a u kojem se utvrđuju uvjeti i tehnički načini skupljanja predmetnog ambalažnog otpada i preuzimanja troškova ambalažnog otpada.

Ugovorom se ni u kojem slučaju ne smije nanijeti šteta općinama ili općinskim sindikatima zaduženima

za gospodarenje komunalnim otpadom iz kućanstva u tom području;

3. svake godine dostavljati ministru, u okviru izvješća iz članka 35. stavka 2. Zakona od 21. ožujka 2012., ugovore sklopljene s općinama ili općinskim sindikatima zaduženima za gospodarenje komunalnim otpadom iz kućanstva.

(4) Gospodarenje komunalnim otpadom iz kućanstva mora se odvijati u skladu s hijerarhijom otpada iz članka 9. Zakona od 21. ožujka 2012.

Članak 10.

Članak 10. istog zakona zamjenjuje se kako slijedi:

„Članak 10. Identifikacijski sustav

(1) Radi lakšeg skupljanja, ponovne uporabe, pripreme za ponovnu uporabu i oporabe, uključujući recikliranje, na ambalaži se navodi narav upotrijebljenog ambalažnog materijala kako bi se omogućila identifikacija i razredba po predmetnom sektoru na temelju Odluke 97/129/EZ Komisije od 28. siječnja 1997. o uspostavi sustava prepoznavanja ambalažnih materijala u skladu s Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu.

(2) Odgovarajuća oznaka postavlja se na samu ambalažu ili na etiketu. Mora biti jasno vidljiva i lako čitljiva. Oznaka mora imati odgovarajući životni vijek, čak i kada je ambalaža otvorena.

Članak 11.

Članak 12. stavak 1. istog zakona zamjenjuje se kako slijedi:

„(1) Bankama podataka iz Priloga III. Direktivi 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu, kako je izmijenjena, upravlja Uprava za okoliš. One uključujuću podatke na temelju ovog Priloga i dostavljaju informacije o opsegu, obilježjima i tijeku ambalažnih tokova i ambalažnom otpadu, uključujući informacije o toksičnosti ili opasnoj naravi ambalažnog materijala i elementa upotrijebljenih u njihovoj proizvodnji.

Članak 12.

Članak 13. istog zakona stavlja se izvan snage.

Članak 13.

Članak 15. istog zakona zamjenjuje se kako slijedi:

„Članak 15. Izvješća

Svaka osoba odgovorna za ambalažu koja je na tržište stavila lagane plastične vrećice za nošenje mora ovlaštenom tijelu kojem pripada prijaviti godišnju količinu tih vrećica.

Ovlašteno tijelo mora prijaviti te količine Upravi za okoliš u okviru izvješća o kojem je riječ u članku 35. stavku 2. Zakona od 21. ožujka 2012. Ova se odredba ne primjenjuje na vrlo lagane plastične vrećice u smislu članka 3. točke 17.

Članak 14.

Članak 17. istog zakona zamjenjuje se kako slijedi:

„Članak 17. Traženje i utvrđivanje prekršaja

(1) Za utvrđivanje kršenja ovog Zakona i uredbi donesenih na temelju njega mogu biti zaduženi djelatnici Carinske uprave od čina glavnog brigadira te službenici i zaposlenici skupina za obradu A1, A2 i B1 Uprave za okoliš.

Djelatnici Carinske uprave i djelatnici Uprave za okoliš u obavljanju svoje dužnosti smatraju se službenicima pravosudne policije. Prekršaje utvrđuju zapisnicima koji se smatraju vjerodostojnima dok se ne dokaže suprotno.

(2) Djelatnici iz stavka 1. moraju pohađati posebno stručno osposobljavanje koje se odnosi na traženje i utvrđivanje prekršaja. Program i trajanje osposobljavanja kao i načini provjere znanja utvrđuju se uredbom Velikog vojvode.

Prije stupanja na dužnost pred okružnim sudom za građanska pitanja u Luxembourg u polažu sljedeću zakletvu:

„Prisežem da ću obavljati svoje dužnosti s integritetom, točno i nepristrano.“

Primjenjuje se članak 458. Kaznenog zakonika.”

Članak 15.

Članak 18. Zakona zamjenjuje se kako slijedi:

• **Članak 18.** Ovlasti i prava nadzora

(1) Osobe iz članka 17. danju i noću, bez prethodne obavijesti, imaju pristup u postrojenja, prostorije, zemljišta, prostore i prijevozna sredstva koja podliježu ovom Zakonu i uredbama donesenima u svrhu njegove provedbe.

(2) Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na prostorije namijenjene za stanovanje. Međutim, ne dovodeći u pitanje članak 33. stavak 1. Kaznenog zakonika, ako postoje ozbiljni pokazatelji koji navode na pretpostavku da se uzrok prekršaja nalazi u prostorima namijenjenima za stanovanje, između osamnaest sati i trideset minuta i ponoći službenik pravosudne policije, pripadnik policije Velikog Vojvodstva ili djelatnik u smislu članka 45. može izvršiti pregled doma.

(3) U izvršavanju ovlasti predviđenih u stavcima 1. i 2., predmetni djelatnici ovlašteni su:

1. primiti obavijesti o svim računovodstvenim dokumentima i dokumentima o ambalaži i ambalažnom otpadu obuhvaćenima ovim Zakonom;

2. za potrebe ispitivanja ili analize uzimati ili osigurati uzimanje uzoraka ambalaže i ambalažnog otpada iz ovog Zakona. Dio zapečaćenog uzorka dostavlja se upravitelju postrojenja, lokacije ili prijevoznog sredstva ili nositelju u njegovo ime, osim ako se potonji toga izričito ne odriče ili to ne dopuštaju tehnički razlozi;

3. zaplijeniti, a po potrebi i zapečatiti ambalažu i ambalažni otpad obuhvaćene ovim Zakonom kao i računovodstvene dokumente i ostale dokumente koji se na njih odnose.

(4) Svatko tko je podvrgnut mjerama predviđenima u stavku 3. kao i osobe koje ih zamjenjuju, dužni su na zahtjev službenika zaduženih za te mjere olakšati postupke koje potonji provode.

Osobe iz podstavka 1. mogu biti nazočne na tim postupcima.

(5) Sastavlja se zapisnik o utvrđenjima i postupcima.

(6) Troškovi uzrokovani mjerama provedenima na temelju ovog članka obuhvaćeni su sudskim troškovima o kojima ovise.

Članak 16.

Članak 19. istog zakona zamjenjuje se kako slijedi:

• **Članak 19.** Kaznene sankcije

Kaznom zatvora od osam dana do tri godine i novčanom kaznom od 251 do 750 000 eura ili samo jednom od navedenih kazni kažnjavaju se kaznena djela iz članka 6. stavka 1., članka 7. stavka 1. podstavaka 1. i 3., članka 9. i članka 11. stavka 1.

Iste kazne primjenjuju se u slučaju kršenja mjera ili nepoštivanja upravnih mjera propisanih na temelju članka 21.

Kaznom zatvora od osam dana do šest mjeseci i novčanom kaznom od 251 do 150 000 EUR ili samo jednom od navedenih kazni kažnjavaju se kažnjiva djela iz članka 8. stavka 1. podstavka 2., članka 8. stavka 2. i članka 8. stavka 4.

Članak 17.

Članak 20. istog zakona zamjenjuje se kako slijedi:

• **Članak 20.** Upravne novčane kazne

Ministar može propisati upravnu novčanu kaznu od 250 eura do 10 000 eura u slučaju kršenja članka 5. stavaka 1. i 2., članka 7. stavka 2. točke 1. podtočke 3., članka 8. stavka 3. podstavka 3., članka 10. stavka 2., članka 12. stavka 2., članka 14. stavka 1., članka 15. ili članka 16. stavka 2.

Novčane kazne moraju se platiti u roku od dva mjeseca od dostavljanja pisane obavijesti.

Upravne novčane kazne naplaćuje Uprava za registracije, domene i PDV. Naplata se provodi kao u slučaju registracijskih pristojbi.

Članak 18.

Članak 21. stavak 1. istog zakona mijenja se kako slijedi:

1. Upućivanje na članak 19. stavak 1. zamjenjuje se upućivanjem na članak 19.

2. Točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. u cijelosti ili djelomično obustaviti djelatnost osobe odgovorne za ambalažu ili ovlaštenog tijela,

korištenje postrojenja ili dati zatvoriti dio postrojenja ili cijelo i zapečatiti ili zabraniti stavljanje na tržište ili narediti povlačenje s tržišta ambalaže i ambalažnog otpada iz ovog Zakona.

Članak 19.

Članak 24. zamjenjuje se sljedećim:

“ Članak 24.

Izmjene Priloga I. Direktivi 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu kako je izmijenjena delegiranim aktima Europske komisije u skladu s člankom 19. stavkom 2. i člankom 21.a te Direktive.

Izmjene Priloga I. Direktivi 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu kako je izmijenjena delegiranim aktima Europske komisije u skladu s člankom 19. stavkom 2. i člankom 21.a te Direktive primjenjuju se s učinkom na datum stupanja na snagu akata Europske komisije.

Ministar će objaviti obavijest u Službenom listu Velikog Vojvodstva Luksemburga o provedenim izmjenama, uz dodatak upućivanja na akt objavljen u Službenom listu Europske unije.

Članak 20.

Prilog I. istog zakona mijenja se kako slijedi:

3. u točki 1. podtočka (b) zamjenjuje se sljedećim:

(b) Ambalaža je osmišljena, proizvedena i komercijalizirana na takav način da dopušta ponovnu uporabu ili oporabu, uključujući reciklažu, u skladu s hijerarhijom otpada, te da u najvećoj mogućoj mjeri smanji utjecaj na okoliš kad ambalažni otpad ili njegovi ostaci preostali nakon provedbe gospodarskih mjera upravljanja ambalažnim otpadom budu odloženi.

4. U točki 3. podtočka (d) zamjenjuje se sljedećim:

(d) Biorazgradiva ambalaža

Biorazgradivi ambalažni otpad mora biti takve prirode da može podnijeti fizičko, kemijsko, termalno ili biološko razlaganje, tako da se najveći dio gotovog komposta na kraju rastavlja na ugljikov dioksid, biomasu i vodu.

Oksorazgradiva plastična ambalaža ne smatra se biorazgradivom.

Nalažemo da se ovaj Zakon unese u Službeni list Velikog Vojvodstva Luksemburga kako bi ga svi oni na koje se to pitanje odnosi izvršili i poštovali.

*Ministrica zaštite okoliša, klime
i održivog razvoja,*
Joëlle Welfring

Ministrica unutarnjih poslova,
Taina Bofferding

Ministar gospodarstva,
Franz Fayot

*Ministar poljoprivrede, vinogradarstva
i ruralnog razvoja,*
Claude Haagen

U Ženevi 9. lipnja 2022.

Henri

Parl. dok. 7654; Redovno zasjedanje 2019.–2020., 2020.–2021. i 2021.–2022.;
Direktiva (EU) 2018/957

